

ZUŠKOVINY SPECIÁL

145. výročí školy – 2025

1880 - 2025

145

Základní umělecká škola
Žatec, okres Louny

POZVÁNKA

na oslavu výročí založení školy.

Přijďte s námi oslavit 145 let plných hudby,
tance, výtvarného umění a divadla.

Čeká vás bohatý celodenní program.

Dne 7. června 2025 od 10.00 hodin.

Těšíme se na vás!

Troška historie

První zmínka o založení naší školy spadá do roku 1880. Některé prameny udávají, že v Žatci byla hudební škola již v roce 1863, ale ta měla ryze soukromý charakter. Přesný datum založení školy, která funguje dodnes, je 28.7.1880. Vznikla pod názvem „městská hudební škola“. Výuka probíhala v prostorách ZŠ a chodilo do ní asi 30 žáků. Po válce v roce 1945 se škola zásluhou Jaroslava Sauersteina přestěhovala do vlastních prostor v Husově ulici č.p. 1007. Výraznější změna nastala v roce 1962, kdy Otta Batala založil výtvarný obor a jeho žena Eva Batalová obor literárně dramatický. Ten však záhy opět zaniknul. V roce 1976 pod vedením paní učitelky Zdeny Kovářové zahájil výuku i taneční obor. V roce 1981 se znovu otevřel literárně dramatický obor zásluhou Mgr. Anny Urbancové a od tohoto roku má naše škola zastoupeny všechny čtyři obory trvale.

Názvy školy se v průběhu let měnily z *městské hudební školy* přes *základní hudební školu*, *lidovou školu umění* až k dnešní *základní umělecké škole*.

V roce 1973 se škola usídlila ve Studentské ulici, č.p. 1030, a v roce 1993 se rozšířila o vedlejší budovu, č.p. 1134, a zde ji můžete najít dodnes. Kapacita naší školy je 750 žáků a v současné době jsme naplněni na 97%.

O výchovně vzdělávací proces a chod školy se stará celkem 40 zaměstnanců.

Již v minulém školním roce jsme pořádali řadu koncertů a vystoupení našich žáků pod hlavičkou tohoto výročí a v červnu vše vyvrcholilo **Dnem otevřených dveří**, který jsme pořádali 7.června 2025, kdy bylo po celém areálu ZUŠ jak vevnitř, tak venku, po celý den připraveno mnoho vystoupení, která probíhala na několika místech současně. Atmosféru vzpomínání podpořila řada vystavených fotografií z let minulých, a akcí školy, či absolventské fotografie. Ten den došlo k setkání mnoha lidí, kteří naší školou prošli. Ti si prohlédli školu a vzpomínali na to, jak škola a výuka vypadala v době jejich studií. Z tohoto dne vám ve speciálním čísle přinášíme řadu fotografií a dokumentů. Stejně jako maličko současnosti 😊.

Zaměstnanci:

Klavíristé a učitelé EKN:

Vyučující TO:

Vyučující LDO:

Vyučující VO:

Vzpomínání na studia na naší škole :

Moje zkušenost s LŠU/ZUŠ v Žatci

Do LŠU mě rodiče přihlásili na hru na klavír už od šesti let, tj. od roku 1983.

Dostala jsem se pod vlídná křídla paní učitelky Jany Bednářové. Byla to dobrá volba. Při představě, že bych snad měla chodit k paní učitelce Mojdllové, mi naskakovaly pupínky. Z její třídy se ozýval celkem hlasitý řev a jen projít kolem ní bylo traumatické. Byla jsem pilný student. Na hodiny jsem se pravidelně připravovala, i když to zabíralo maximálně 30 minut před hodinou. Výsledky mi, a asi i paní učitelce, stačily 😊.

Byla jsem trémistka, takže všechny koncerty, i jen třídní přehrávky, jsem brala smrtelně vážně a nikdy se neobešla bez bolení břicha a pocení rukou. Když se na to dívám zpětně, tak to nechápu, vždyť o nic nešlo 😊.

V průběhu let a nastupující puberty jsem měla zaječí úmysly. Zatoužila jsem hrát tenis. Ale protože jsme hudebně založená rodina, toto nepřicházelo v úvahu. A tak jsem dál pilně cvičila na klavír, i když sousedka od vedle občas tloukla na zeď, abych už toho nechala. Dokonce jsem po absolvování I. cyklu začala uvažovat o svém studiu na konzervatoři. Z této myšlenky ale záhy zbaběle sešlo, hned po konzultaci u nějaké paní profesorky v Mostě, která mi naznačila, že na to nemám. Alespoň tak jsem to já tehdy pochopila. No nic, gymnázium byla jasná volba a na klavír jsem pokračovala na ZUŠ i v II. cyklu.

Hra na klavír se mi dále hodila ke studiu na Pedagogické fakultě v Ústí nad Labem, kde jsem celkem slušně své umění zúročila. Na ZUŠ v Žatci jsem působila i krátce pedagogicky. Bylo to v rámci povinné praxe na VŠ, tuším, že někdy v roce 2000. Přidělili mi hudební nauky, které nikdy nikdo nechce učit a myslím, že nejsou v lásce ani u dětí, alespoň já to tak jako dítě měla. No a brzy jsem zjistila, že ani já je nechci učit. A že vlastně nechci učit vůbec. A od té doby obdivuji všechny, kdo učí 😊.

Závěrem bych chtěla říci, že jsem ráda, že jsem se jako dítě po odpoledních nikde nepotulovala a měla tento smysluplný koníček, který ještě doplňoval zpěv ve sboru Kvítek. Mimoškolní program jsem měla nabitý a po této kladné zkušenosti jsem byla rozhodnutá, že i své případné děti do ZUŠ určitě jednou přihlásím. A tak se i stalo. Oba synové začali v předškolním věku ve Scholē Ludus, následně si vybrali všechny obory, které pak postupně upouštěli až zůstali jen u těch, které je opravdu baví. Starší syn letos bude absolvovat na Konzervatoři v Teplicích a mladší syn už jede v ZUŠ II. cyklus a kdo ví, zda půjde v bratrových stopách...

Zuzana Parpelová

Moje první přehrávka

Chodila jsem na klavír k paní učitelce Janě Bednářové. Když mi bylo 6 let, chystala jsem se na svoji první přehrávku. Bylo to asi v únoru 1983. Bohužel jsem tenkrát netušila, že přehrávka je koncert pro rodiče a pro diváky. Myslela jsem si, že je to jenom nějaká důležitá zkouška. Tak jsem dorazila v domluveném čase do ZUŠ, oblečená v sytě zelených pletených kamaších a v barevných sněhulích. Vrchní díl svého outfitu už si nepamatuju. Ty kamaše jsem neměla ráda, protože v nich vynikala má silná stehna. Ale protože byla zima, tak jsem si je na sebe vzala. Ve třídě s p. učitelkou Janou Bednářovou jsem si ještě vyzkoušela to, co jsem měla na přehrávce hrát. Poté jsme spolu šly do sálu, a přitom se mě p. Bednářová zeptala, jestli s sebou nemám něco lepšího na sebe, že na koncert bych měla být hezky oblečená. No, samozřejmě jsem nic neměla a byla jsem překvapená, že je to koncert, a nejen nějaká zkouška. Přišly jsme do sálu, kde už sedělo plno lidí. Všechny děti byly načančaná a měly tam své rodiče, ale já jsem tam neměla ani maminku, ani tatínka, prostě vůbec nikoho. V tu chvíli se mi chtělo strašně plakat, asi mi i vyhrkly slzy. A k tomu jsem ještě vedle sebe zaslechla p. Bednářovou, jak si povídá s jinou p. učitelkou a ptá se jí, jestli třeba nemá něco, co by mi mohla půjčit, abych vypadala lépe. Bohužel se tenkrát nedalo ani rodičům zatelefonovat, protože v té době nebylo běžné mít doma telefon. Nakonec jsem hrála tak, jak jsem byla oblečená. Od té doby na chodbě v ZUŠ na nástěnce visel nakreslený obrázek, jak chodit oblečený na přehrávky. Vlevo byla nakreslená postava oblečená asi tak jako já na přehrávce, včetně bot a bylo u toho s vykřičníkem napsáno – Takhle ne! A vpravo byla nakreslená krásně upravená postava v šatech... a u toho bylo – Takhle ano. Když jsem to tam zahlédla, tak jsem přesně věděla, že je to kvůli mně. Obrázek tam byl po celou dobu mé docházky do ZUŠ a ještě dlouho poté, i když postupně blednul. Po této zkušenosti jsem již věděla, že přehrávka není jen obyčejná zkouška, ale je to slavnostní koncert.

Michaela Skalická

Vzpomínka na paní učitelku Janu Bednářovou

Měla jsem ji asi jen rok nebo dva a hraní mě nebavilo. Doma jsem moc necvičila, a tak jsem dostala na hodině trojku. S takovou známkou jsem se doma chlubit nechtěla a vydřela jsem ji nasliněným prstem. Další hodinu se paní Bednářová ptala, jak se to stalo? V té době běžel v TV pořad Věřte, nevěřte. Zkrátka záhada, takže má odpověď zněla: "Když jsem přišla domů, už to tak bylo".

Při každé přehrávce jsem si v předsáli utírala ruce o zeď. Tréma byla velká. Zřejmě jsem nebyla sama, protože ta zeď byla moc pěkná... 😊

Ještě mám vlastně vzpomínku na pana učitele Miroslava Srnku: Když jsem chodila jako malá do hudebky, neznala jsem ho, nevěděla jsem, že je to učitel. Vypadal jako vrah. S kamarádkou jsme se před ním schovávali a sledovali ho, jestli nekrade děti. 😊

Jako „učitelka“ ZUŠ, kterou jsem krátce byla, jsem se cítila nejistě. Ale vlastně mě to bavilo a určitě i obohatilo. Zkusila jsem si práci s básničkou, ke které se jako učitelka ZŠ nikdy moc nedostanu. Najednou měla básnička úplně jiný náboj a rozměr. Stejně tak hraní si s jazykem jako takovým. Nebo příprava a nácvik na moderování koncertu bylo pro mě taky úplně nové. Velkou zodpovědnost a nervozitu jsem cítila, když jsem dostala na starost žáky, kteří měli ten rok absolvovat. Měla jsem strach, že něco pokazím.

Ve třídě, kde se odehrávaly individuální nebo skupinové hodiny LDO, bylo dost hlučno, protože pod touto třídou se nachází třída pro výuku bicích nástrojů. Každý týden ve stejnou hodinu jsem poslouchala stále stejné rytmické cvičení. Nejsem znalec bicí soupravy, ale asi to byly čtyři různé bubínky, protože se zvuk proměňoval 4x: ta ta ta ta - ty ty ty ty - to to to to - tu tu tu tu. Pořád dokola až k zbláznění. I přes to všechno to byla pro mě zajímavá zkušenost.

Lenka Nuhličková

Moje cesta do Lídušky

Úplně první vzpomínka na LŠU je z roku 1961, kdy jsem chodila do 1. třídy ZDŠ.

Čas po vyučování jsem obvykle trávil ve školní družině. Ale tentokrát mě můj bratr Ruda Záhoř vzal s sebou do hudebky. Zrovna nacvičovali koledy na vánoční koncert školy. Přesně si nevybavuji, jak se to stalo. Zkrátka jsem se ke zpěvákům přidala a pak byla odměněna svou aktivní účastí na koncertě, který se konal v aule žateckého gymnázia. Na doporučení pana učitele V. Kořistky jsem šla s tatínkem k zápisu a od nového školního roku jsem nastoupila do přípravného ročníku, tzv. přípravky.

První půlrok s paní učitelkou M. Matějčkovou se mi moc nevybavuje. V 2. pololetí jsem byla zařazena do klavírní třídy pana učitele V. Kořistky a začala vojna. Už nestačilo napsat úkoly a přečíst a je volná zábava. Najednou se do tohoto zaběhnutého režimu muselo vejít ještě i cvičení na klavír. Ne vždy se tak stalo. Ale díky důslednosti rodičů byl důvod čas najít. Ruda hrál na housle. Zapojil se i do zpívání ve sboru, kam mě také bral. Mezi těmi velkými lidmi se mi moc líbilo. A hlavně – před každou zkouškou byla sportovní půlhodinka – hráli jsme vybíjenou s tenisovým míčkem a jiné hry na dvorku za hudebkou. V zimě po zkoušce to byla zase koulovačka. Hudebka byla ve starší vile v Husově ulici nad pekárnou, ze které se linula sladká vůně pečiva.

Hodiny klavíru byly původně v 1. patře, kde také pan učitel vyučoval hudební nauku. Později se zrušil byt pana ředitele M. Malého a spojením s naší třídou vznikl nový koncertní sál. Třída na hudební nauku a zkoušky sboru se přestěhovala do přízemí. Klavírní třída pana učitele Kořistky se také přestěhovala do přízemí, kde se topilo uhlím v kamnech zvanými Petry. Třída byla malá a s oknem na „sportovní dvorek“.

V 1. ročníku II. cyklu jsem dostala příležitost doprovázet houslový souborek pod vedením pana učitele Novotného. Byl to už starší pán, ale nastudovali jsme díky němu krásná díla. V souboru hráli sourozenci Pavel, Zdeněk, Maruška Bechynských, Hanka Vobrová a Václav Bauer (snad jsem někoho nepřejmenovala) – úžasná parta.

Jak čas běžel, postupně jsem si začala uvědomovat, jaké štěstí mě potkalo, že mě učil právě pan učitel Kořistka. Hlavně v době jeho delší nemoci, kdy jsem chodila na „supl“ k paní učitelce H. Mojdlové. Jsem moc panu učiteli vděčná za jeho trpělivost se mnou a za vše, co mi dal. Díky němu se mi hra na klavír i na varhany stala koníčkem a později i povoláním.

Na léta prožitá v hudebce moc ráda vzpomínám. Byli jsme bezva parta, i když někdy i parta nezbedů.

Alena Gallová – Záhořová (ročník 1955)

Jak jsem se nenaučila hrát na housle

Můj příběh „jak jsem se nenaučila hrát na housle“ se nebude zdát zajímavý, přesto mě připadá, že základní umělecká škola, dříve Lidová škola umění prochází celým mým životem. A také je to o tom, jak je důležité dostat dobrého učitele. Pamatuji se, že v mých šesti letech se mě rodiče zeptali, jestli bych se nechtěla učit hrát na nějaký hudební nástroj. Chtěla. Jenže chtít je jedna věc a vybrat si hudební nástroj – to už šlo jaksi mimo mě. Chtěla jsem chodit na klavír. Maminka řekla, že klavír je velký kus nábytku, kam bychom ho dali a co když mě to časem přestane bavit....., lepší že budou housle! Jsou přece jen menší, ale hlavně - tatínek na housle hrával, tak když nic jiného, tak je bude umět aspoň naladit. Mimochodem – byt jsme měli velký, vešlo by se tam křídlo, housle i s basou. Přijímačky jsem do Lidové školy umění dělala na konci první třídy v roce 1960 u tehdejší ředitelky Jaroslavy Chudobové. Paní ředitelka se mě líbila, což byl dobrý začátek. Lidová škola umění stála v Žatci v Husově ulici hned vedle pekárny. Budova nebyla velká, pamatuji se, že ve třídách byly kamna na uhlí, nebo dřevo, a hlavně na chodbách byla dost zima. První rok byla tzv. příprava (školní rok 1960/61) a do prvního ročníku na hru na housle jsem postoupila k panu učiteli Václavu Malému. Vysvědčení jsme v pololetí nedostávali – jen na konci školního roku, a to vždy s datem 30. června. Takže na prvním vysvědčení byla z houslí jednička, ta byla i na vysvědčení ve druhém ročníku. Vypadalo to, že nejsem tak marná. Hraní na housle mě bavilo. Když k nám přišel někdo na návštěvu, tak se vždy ozvalo: „Jindřiško, zahraj nám něco na housle“. No chudáci návštěvníci. Bratranec Petr chodil taky do houslí, maminka a teta se přetahovaly, komu z nás to jde líp. Měla jsem dobrý hudební sluch, bavila mě intonace, chodila k panu Vlastimilovi Kořistkovi na komorní pěvecký soubor, a dokonce i do houslového orchestru. Pamatuji se, že s pěveckým souborem jsme vystupovali v rakovnickém divadle, neboť v té době LŠU Žatec a LŠU Rakovník hodně spolupracovaly. Ředitelkou v té době v Rakovníku byla Jaroslava Chudobová, která přišla právě ze Žatce a která stála u zrodu mé „hudební kariery“. S orchestrem jsem muzicírovala v Chomutově. Bylo to někde na náměstí, snad v knihovně. Do orchestru se mnou chodil Ruda Záhoř a Pavel Uhlík, oba pořád ještě dnes výborní muzikanti. Chodila jsem ráda i na nauku, a to hlavně proto, že jsem nebyla ve třídě sama, ale byla s dětmi, se kterými jsem se ráda seznámila. Chodila jsem s Toničkou Kopačkovou, Evou Šnajdrovou, Jitkou Kašparovou, Rudou Záhořem, Evou Zavřelovou, Jirkou Žitným a dalšími, na které si už nevzpomenu. Taky se mně líbilo a to hodně, jak jsme jezdili do Prahy do divadel. Lidová škola umění pořádala autobusové zájezdy, kterých se mohli zúčastnit i rodiče. Díky těmto zájezdům mě hudba začala hodně bavit a začala jsem se o ni víc zajímat. Do Prahy jsme jezdili většinou do „Národního“. Viděla jsem tak Prodanou nevěstu, Rusalku, Čerta a Káču, Hubičku, Louskáčka, aj. Tenhle počín školy byl nesmírně přínosným, oceňuji to ještě po letech, zvláště v době, kdy lístky do Národního divadla je mnohdy obtížné sehnat a nové nastudování oper mnohdy kritické. Ale hudba našich klasiků pořád zůstává hudbou, a to je dobře. První a druhá třída u pana učitele Malého byla fajn. Jak je napsáno na vysvědčení z druhé třídy – pilnost „velmi uspokojivá“. To mě bylo deset let. Pan učitel Malý (v té době též ředitel školy) měl ale tu neblahou vlastnost, že si vytipoval žáky (byli to většinou kluci), o kterých byl přesvědčen, že by je mohla hudba živit a na ostatní se vykašlal. Já patřila do té druhé skupiny „holka a vykašlal“. Chodila jsem ale do houslí dál. Hrála etudy podle Ševčíka a nikam se moc dál nedostala. Pan ředitel Malý v době mého muzicírování byl zavřený ve vedlejším kabinetu s dámskou návštěvou a vycházel odtud, až když jsem dohrála, se slovy: „byly tam chyby, do příště si to zopakuj“. No a mě chození do hudební školy náhle přestalo bavit. Ani doma se mě nechtělo cvičit. Hráť dokola pořád jen jednu etudu mě opravdu, ale opravdu nebavilo. Vydržela jsem to tam s etudami a panem učitelem Malým ještě tři roky, kdy se svojí dámskou návštěvou emigroval do Mnichova. Po něm nastoupil do funkce ředitele a učitele houslí Jaroslav Kolařík. Pozval si mého tatínka do školy a sdělil mu, že jsem zanedbaná, že držím špatně nejen housle, ale i smyčec a že by bylo dobré, abych skončila. Tatínek souhlasil, jen se domluvili, že dochodím ročník. Ve čtrnácti letech skončila moje hudební dráha „nadějně houslistky“. A moje maminka se přestala chlubit před svojí sestrou, protože bratranec Petr to dotáhl do Curyšské filharmonie a na ředitele tamní hudební školy. A já jsem ráda, že v dnešní Zušce už nejsou učitelé, kterým rodiče svěří ratolesti, aby je něco naučili, a oni se na ně vykašlou. Něco o tom vím. Mám v Zušce šikovná dvojčata Jakuba a Barušku Wagnerovy a dceru Jitku, která se pustila do muzicírování v dospělém věku. Trochu si sypu popel na hlavu, že jsem to s ní nezvládla v době jejího dospívání, ale nutit jsem ji nechtěla. A to je také důležité, aby děti chodily do zušky rády a nikdo je nenutil. Syn svého času chodil na dramaťák k paní učitelce Kaderkové a také k panu Venclíkovi, dcera do Kvítka a na výtvarku k Jindřišce Riedlové. Já dnes nevynechám žádný koncert zušky jak ve škole, tak v divadle. A také koncerty bandu pod vedením Lucky Kolmanové. Jak je vidět pan učitel Malý mě neotrávil docela. Myslím si, že to, že odešel ředitel Malý a nastoupil ředitel Kolařík, byla jen výhra, protože už od té doby sleduji už jen stoupající úroveň školy.

Jak jsem se stala učitelkou hry na klavír.

Můj příběh?

Nikdy by mě nenapadlo, že bych zrovna já mohla prožít nějaké zvlášť zajímavé zážitky. Přesto, když po letech vzpomínám na dětství a mládí, uvědomuji si, že každý život je tak trochu povídka, chcete-li možná i román. Posuďte sami.

Začalo to jedno krásné, teplé jaro. Chodila jsem do 2. třídy, byl nádherný květen, pomalu se blížily prázdniny a já si odpoledne hrála na takovém volném plácku na rohu ulice Volyňských Čechů a Studentské s ostatními dětmi různé hry. Když tam pro mě najednou přišel můj tat'ka, vzal mě za ruku a řekl, že se půjdeme podívat do hudebky. Poslechla jsem a šla. Na sobě jsem měla umouněné tričko a takovou zelenou spartakiádní sukénku. Taky už nebyla čistá. Pamatuji si to dobře, protože večer, když jsme to vyprávěli mamince, kde jsme byli, dostali jsme oba pěkně vynadáno, v jakých to hrozných hadrech jsem šla do Lidové školy umění na přijímací zkoušky. To byla moje první zkušenost a vůbec jsem netušila, že té lidové, později základní umělecké školy, se už celý svůj život nezbavím. Zkoušky jsem tehdy udělala a v roce 1962 jsem začala chodit do tak zvané přípravy. Byl to kroužek asi pěti dětí a všichni společně jsme chodily k paní učitelce Martě Matějčkové. Učili jsme se společně klávesy na klavíru a noty. Doma pak mí rodiče sháněli nástroj. Podařilo se jim sehnat úžasné, už tenkrát historické pianino. Byla jsem u toho, když pan ladič našim říkal, že ten klavír je skvělý a vydrží ještě hodně dlouho. Nevím, z kterého roku byl, ale na horní desce měl ještě svícný a vypadal jak ze zámku. Aby se hodil rodičům do obýváku, nechala maminka celou obrovskou bednu předělat. Panu ladiči to vyšlo, klavír mi vydržel celý život a stále se na něj hraje.

Ve školním roce 1963/64 mi začal 1. ročník v LŠU Žatec. Náš kroužek přípravné výchovy se rozpustil a každý z nás dostal svého učitele a svou individuální hodinu. Vlastně jsme chodili na klavír 2x týdně a jednou do hudební nauky. Vždycky jsem chodila na klavír ráda. Hudebka stála v Husově ulici, pod ní byla pekárna a krásně to tam vonělo, nad ní byl malý obchůdek s potravinami a tam jsem před každou hodinou běžela svému panu učiteli Janu Jindrákovi pro cigarety. Vždy před hodinou mi dal drobné se slovy: „Skoč mi, prosím, pro Startky“. A tak jsem skákala. Na hodině jsem pak já hrála a pan učitel kouřil. Mí rodiče tak měli dokonalý přehled o tom, že jsem opravdu nebyla někde za školou. Oblečení z toho dne šlo okamžitě do prádla. Ale stejně mě ten klavír bavil. Bavilo mě i hraní čtyřručně. Pan učitel mi vybral kamarádku Irenu Ausbergovou, a spolu jsme účinkovaly na spoustě koncertů i soutěžích. Naše mamka nám ušila stejné sukýnky, koupila se stejná trička a hrály jsme všude možně. Jednou v Rakovníku jsme vystupovaly na pódiu, které mělo ještě malé schůdky, takový žebříček, Irena mi po tom žebříčku lezla někam nahoru, kde už nebyl klavír a já ji za tu bílou sukni tahala dolů. Všichni v obecnstvu se smáli a my pak měly obě hroznou trému, zahrály jsme a byl obrovský potlesk (asi za ty sukně).

Taky jsem moc ráda hrála klavírní doprovody. Pan Jindrák učil i dechy, hlavně trumpety, někdy i pozoun. Některé lehčí doprovody jsem se naučila a pak jsme jezdili a koncertovali v okolí Žatce. Vůbec jsem ráda vystupovala v nějakém houfu s ostatními dětmi. Vždy jsme vymýšlely různé legrácky a žertíky.

Příjemné také bylo chodit do pěveckého sboru. Tam jsme si té legrace užily nejvíc. Pěvecký sbor vedl pan učitel Vlastimil Kořistka. Kromě různých koncertů jsme pravidelně vystupovali o Vánocích na půlnoční nejenom v chrámu Nanebevzetí Panny Marie v Žatci, ale i v kostele v Chomutově, Žiželicích, Cítolibeč a jinde. Zpívali jsme společně s dospělými pěveckými sbory. Vždycky mě fascinoval ten krásný zvuk a úžasná akustika. Zkoušky sboru byly také dobré, hlavně na podzim a na jaře, když bylo sucho a hezky. Protože za školou byl docela pěkný dvorek, scházely jsme se před zkouškou sboru o dost dřív a na dvorku jsme hrály třeba vybíjenou nebo na třetího a jiné hry. To z nás dělalo prima partu. Když jsem chodila do 6. ročníku, nastoupila do LŠU paní učitelka Jindráková. Učila sólový zpěv a převzala i pěvecký sbor a já jsem začala na klavír doprovázet i zpěváky. Do pěveckého sboru jsem chodila dál, takže se stalo, že jsem zpívala a kamarádila i s Petrem Kotvaldem, z kterého se stal profesionální, populární zpěvák. Vůbec se mi v hudebce vždycky líbilo. I tenkrát, když si mě pan učitel Jindrák pozval v sobotu, abych cvičila na klavír v sále. Takový pěkný malý sálek byl v prvním patře. Pořádaly se tam pravidelné koncerty a já si tam měla ten den vytrénovat a připravit skladbu na nejbližší koncert. Tak jsem poctivě hrála. Když jsem si myslela, že to je už dobré, šla jsem pro pana učitele. K mému překvapení jsem zjistila, že ve třídě už není a vše je pečlivě zamčené, třídy, škola, všechno. Mobily tenkrát neexistovaly a já nevěděla, co dělat. Nakonec jsem v přízemí našla úplně malé okénko, tak jsem se jím snažila protlačit ven. Všechno dobře dopadlo, pan učitel se mi pak moc omlouval, že na mě zapomněl a já měla historku na vyprávění. Všechno bylo skvělé a já si neuměla představit život bez hudebky, takže jsem po absolvování 1. cyklu pokračovala v hraní dál. V 2. cyklu jsem byla přerazena k paní učitelce Heleně Mojdlové. Ta měla pověst výborné klavíristky, ale také přísné učitelky. V tu dobu jsem už studovala gymnázium a snažila se svědomitě připravovat na vysokou školu farmacie. Jenže paní učitelka Mojdlová zjistila, že mám v klavíru

ledasco zanedbané a leckde jsem pozadu a začala mě předělávat a zadávat skladby, které mě ani trochu nebavily a ani se mi nelíbily. Byly to stupnice, akordy, etudy a další protivná cvičení. Tak jsem jednou doma oznámila, že už s klavírem končím a budu se věnovat škole, abych se na tu farmacii opravdu dostala. Nejprve se nedělo nic, naši řekli: „Tak dobře.“ A až později přišla maminka a jen tak mimochodem potichu řekla: „Tak zkus tu paní učitelku poslechnout.“ Zkusila jsem to. Snažila jsem se dělat všechno, co mi učitelka řekla. Asi jsem i víc cvičila a ono se to všechno začalo měnit a jít mnohem lépe a snadněji. A zase mě to začalo bavit. Na konci 3. ročníku gymnázia jsem úplně změnila plány a k velkému překvapení všech profesorů, hlavně tedy třídního a pana ředitele, jsem oznámila, že se budu hlásit na Konzervatoř v Teplicích. A bylo to. Rodiče se museli dostavit do ředitelny žateckého gymnázia, kde jim bylo dlouho vysvětlováno, jak obrovskou chybu dělám. Dostali nařízeno, aby mi konzervatoř rozmluvili.

Nepovedlo se. Plány jsem sice změnila rychle, ale nikdy jsem toho ani trošičku nezalitovala. Takže nakonec se stala základní umělecká škola mým druhým domovem. Učím již téměř 50 let v ZUŠ Havlíčkův Brod a jsem tam stále ráda, i když bych už mohla být deset let v důchodu. Ale hudebky jsou stále bezva školy.

Miluše Vokáčová, dříve Florencová 70 let

VEDENÍ ŠKOLY

ředitelé školy	
Berezovský Leonid	1945 - 1948
Sauerstein Jaroslav	1948 - 1949
Dvořáková Miroslava	1949 - 1957
Chudobová Jaroslava	1957 - 1962
Malý Václav	1962 - 1966
Kolařík Jaroslav	1966 - 1981
Urbancová Anna	1981 - 1992
Riedlová Jindřiška	1992 - 2004
Knoblauch Erich	2005, 2010-2011
Marešová Irena	2004, 2006 - 2010, 2011- dosud

zástupci ředitele	
Mojdlová Helena	1975 - 1987, 1992 - 1994
Kaderková Venclíková Eva	1987 - 1992
Tölg Zdeněk	1994 - 1997
Marešová Irena	1997 - 2004
Urbancová Alžběta	2004 - dosud

DOHLEDANÍ PEDAGOGIČTÍ PRACOVNÍCI

Andělová Kamila	klavír	1995 - 1996
Bambousová Kateřina	zobcová, příčná flétna	2016 - dosud
Basáková - Jevočinová Emilia	klavír	1987 - 1995
Bednářová Jana	klavír	1975 - dosud
Bednářová Radka	zobcová fl.	1995 - 1997
Bezděková Lucie	LDO	2013 - 2014
Bitner Milan	dechy	1981
Blail Petr	bicí	1994
Brabec Jan	kytara	2005 - 2006
Brichtová Lucie	LDO	2020 - 2022
Brugovská Dagmar		1990 - 1991
Bryndová Adéla	LDO	2018 - 2019
Burica-Benett Petr	trubka	2019 - 2020
Cudráková Petra	zobc a příčná fl.	1985 - 1992
Czuczor Patrik	kytara	2008 - 2009
Čoudková - Musilová Klára	sólový, sborový zpěv	2015 - dosud
Dimitrovová Nataša	klavír	1981 - 1982
Dlouhý Milan	klavír	1991- 2018
Dobenčáková Jiřina	zobcová, příčná flétna	1993 - 2002
Dočkal Petr	LDO	1999 - 2004
Drabková Barbora	sólový zpěv	2012 - 2014
Dvořáková - Fantlová Marie	TO	1982 - 1983
Fábryová Ivana	TO	1998 - dosud
Fichtnerová Daniela	trubka	2019
Filippiová Emílie	housle	1992-96;2003-2016
Filípková Pěva	TO	200 - 2005
Florencová Miluška	klavír	1976 - 1977
Frelichová Milena	VO	2008 - 2009
Funtíková Martina	zobcová flétna	2016 - 2017
Gunár Josef	housle	1999 - 2001
Hampejs Jiří	hra na trubku/ zobc. flétna	1994
Harc Ladislav	klarinet	1988 - 1993
Himmelová Annemarie	klavír	1982 - 1983
Hodková Eva	sborový zpěv	1996 - 1997
Hofhans František	housle	1982 - 1983
Holubová Zuzana	klavír	1984 - 1985
Horová Hana	violoncello	1986 - 1987
Hrabáková Šárka	LDO, VO	1997 -1999
Hronková Ludmila	TO	1992 - 1995
Huňatová - Jandíková Radka	LDO	2008 - 2020
Chramostová Pavla	LDO, VO	2000
Churanová - Reblová Klára	TO	2013 - dosud

Imbr Jiří	basová kytara	2020 - dosud
Impellizzeri Tomáš	klavír	2020 - dosud
Jakoubek Karel	housle	1982
Jakoubková Blanka	housle	1987-1988
Jambor Rostislav	hra na pozoun , zobc. flétu	1991 - 1993
Jan Radoslav	kytara	2014 - 2016
Jančíková Lenka	flétu	1989 - 1990
Jindrák Jan	trubka, hrombon, lesní roh	1961 - 1980
Jindráková Julie	zpěv, flétu, HN	1969 - 1981
Jirásek Antonín	základy skladby	1999-2002
Jirásková Jaroslava	klávesy, klavír	2016 - dosud
Jirkovská Miroslava	VO	2005 - 2007
Kadochová Jana	sborový zpěv	1989 - 1991
Kahancová - Majerová Dana	Klavír, HN	1982 - 2001
Karpíšková Anna	housle	2024 - dosud
Kleinová Eva	klavír	1979 - 1991
Klimešová - Musilová Veronika	zobcová, příčná flétu	2002 - 2016
Klouta Jiří	klarinet, dechový orchestr	1972 - 1995
Knoblauch Erich	kytara	1994 - dosud
Knoblauchová Eva	VO	1993 - dosud
Kocourek Josef	TO	1989
Kohout Zdeněk	klávesy	2012 - 2014
Kokošková Anna	joga	1996 -99
Kolařík Jaroslav	housle	1966 - 1981
Kolmanová - Impellizzeri - Lucie	kytara	2011 - dosud
Koňáková Blanka	housle	2013 - 2024
Koníčková Vlasta	VO	1998
Kořístka Vlastimil	hra na klavír, HN	1948 - 1992
Kourová - Kopecká Veronika	LDO	2013 . Dosud
Kovářová Zdenka	TO	1976 - 1992
Kranda Jan	zobcová flétu, Hn, multimedia	1996 - dosud
Kšandová Petra	klavír	1990 - dosud
Kubík Milan	klávesy, multimedia	2016 - dosud
Ledvinová Soňa	HN,	2003-2004
Liebigová Veronika	zobcová flétu, klarinet	2015 - 2016
Marešová Irena	klavír	1983 - dosud
Marešová Jitka Bibi	LDO	2022 - dosud
Marešová Michaela	klavír	2005 - 2010
Martincová Magda	sólový zpěv	2023 - 2024
Mašková Barbora	klavír	2019 -2022, 2024 - dosud
Matějčíková Marta	klavír	1963 - 1986
Mojdlová Helena	klavír	1959 - 1994
Moravec Pavel	trombon	1982 - 83
Musil Aleš	zobc. fl. klarinet, saxofon	1997 - dosud
Mynaříková Iveta	VO	1995 - dosud
Nálezek Pavel	VO	1993 - 1994

Němec Luboš	TO	1998 - 2001
Novák Jiří	žestě	1978 - 1981
Novák Luděk	housle, klavír	1981 - 1982
Nováková Blanka	LDO	2000 - 2009
Novotný Jaroslav	housle	1981 - 1984
Nuhličková Lenka	LDO	2018 - 2019
Olivíková Romana	klavír	2011 - dosud
Palečková Světlana	klavír	1984 - 1993
Parýzková Markéta	sólový zpěv	2024 - září
Pešková Simona	housle	1991 - 1993
Petráňová Zuzana	LDO, Schola Lududs	2019, 2024 - dosud
Petržilka Vladimír	sbory	1984 - 1991
Petržilková Vlasta	sbory	1985 - 1991
Petříková Petra	akordeon	1995 - 1999
Pichert Petr	akordeon	1966 - 2005
Plachá Hana	akordeon	1981 - 1995
Polák Martin	trombon	1990 - 1991
Polcarová Ester	VO	2008 - dosud
Pošmurný Vít	housle	2018 - dosud
Procházka Jakub	kytara	2024 - dosud
Prokešová Jana	sborový zpěv	1995 - 1997
Prokešová Markéta	flétna	1986 - 1987
Riedlová Jindřiška	VO	1977 - 2004
Růžička Libor	zobcová fl, žest'ové nástroje	1985 - dosud
Růžičková Zuzana	zobcová flétna, klarinet	2019 - dosud
Řeháková Jarmila	kytara	2006 - 2008
Řepík Adolf	trubka	1976 - 1984
Sadílková Aneta	housle	2024 - dosud
Sekretová Petra	zobcová, příčná flétna	2010 - dosud
Skaličková Eva	housle	1984 - 1990
Srnka Miroslav	kytara	1984 - 2024
Stejskal Miroslav	kytara	1972 - 1976
Straněk Drahošlav	housle	1984 - 1988
Stryja Jindřich	trubka	1989 - 1991
Suchopárek David	VO	1992 - 1993
Sýkorová Marie	violoncello	1983 - 1986
Šaroch Jan	zpěv	1983 - 1984
Šelemba Michal	VO	1995 - 1996
Šimsová Radka	LDO	1992 - 1993
Šlechtta David	zobcová flétna, klarinet	2017-2019
Šlechtová Eliška	klavír	2021 - 2022
Šperk Jiří	trubka, zobcová flétna	2020 - 2022
Šprláková - Puková Viviana	TO	2019 - dosud
Štichová Simona	sólový zpěv	2023 - dosud
Švandová Iva	sborový zpěv	1994 - 1997
Tichá Irena	klavír	1982 - 1983

Tölg Zdeněk	trubka	1993 - 1997
Turek Tomáš	TO	2005 - 2006
Turková Lenka	TO	1995-1998, 1999-dosud
Ulrich Josef	kytara	2016 - dosud
Urbancová Alžběta	LDO, sólový, sborový zpěv	1989 -1990;2004-dosud
Urbancová Anna	HN, sborový zpěv	1975-92; 2005-2020
Valenta Jan	bicí nástroje	2006 - dosud
Vávrová Anna	příčná flétna	2017 - 2019
Venclík Jaroslav	LDO	1990 - 2003
Venclíková Eva	LDO	1973 - 2006
Vencour Karel	zobcová flétna, trubka	2010 - 2019
Víšková Michaela	HN	2018 - dosud
Vlček Josef	klarinet	1990 - 1999
Vlčeková Emilia	HN	1981 - 1984
Vohaňka Jan	housle	1973 - 1976
Weinelt Pavel	bicí nástroje	2017 - dosud
Záhoř Rudolf	housle	1986 - 1987
Záhořová Alena	klavír	1975 - 1978
Záhořová Zuzana	HN	1999 - 2000
Zahutová Lenka	zpěv	1981 - 82
Záňová - Heroldová Dagmar	TO	1985
Zelenková Věra	klavír, HN	1993 - 1994
Zuber Martin	příčná flétna	2017 - 2019
Žočková Radka	klavír	2015 - 2023

NEPEDAGOGIČTÍ PRACOVNÍCI

Bielová - Růžičková Ladislava	administrat. prac.	1993 - 2004
Brdička Pavel	školník	2022 - dosud
Drnzíková Božena	uklízečka	1986
Farkaš Dezider	školník	1996 -1999
Hřebcová Irena	administrativní prac.	1987 -1993
Jirkovská Evženie	uklízečka	1988 - 1991
Ježková Iveta	administrativní prac.	1993 - 1994
Kadeřábková Věra	uklízečka	2017 - 2022
Kilbergerová Vlasta	hospodářka	1995 - 1996
Kolářová Martina	uklízečka	2013 - 2016
Mocková Marie	uklízečka	2022 - dosud
Mračková Irena	adm. pracovnice	1989 - 1990
Pourová Aranka	adm. pracovnice	2004 - 2021
Ptáčková Iveta	rozpočtář, účetní	2021 - dosud
Skalická Jarmila	uklízečka	1977 - 1985
Skleničková Jarmila	uklízečka	1986 - 1988
Slapničková Anna	uklízečka	1969 - 1993
Sršeň Miloslav	školník	1993 - 1994

Sršeň Oldřich	školník	1994
Sršňová Jaroslava	uklízečka	1996 - 2001
Šutera Jiří	školník	1999 - 2022
Troppová Romana	uklízečka	2001 - 2003
Valášková Miluše	uklízečka	2004 - 2010
Vanžura Jan	školník	1995 - 1996
Vohradníková Irena	uklízečka	2004
Vojtěchová Alena	účetní	1995 - 2008
Žižková Marie	uklízečka	2012-2013

Poděkování:

Rádi bychom poděkovali našim sponzorům:

SE Dubčany s.r.o.

Mgr. Zuzana Parpelová, Žatec

Papírnictví Věra Levčíková, Žatec

Ing. Vilém Verner, Žatec

Mgr. Michaela Gondíková, Liběšice

díky nim jsme mohli naše hosty, účinkující, a žáky odměnit drobnými předměty, které vyráběli žáci výtvarného oboru. Zde je malá ukázka:

Nezapomněli jsme ani na naše „chytré hlavičky“ a připravili pro ně speciální pexeso:

NAPSALI JSTE NÁM ...

Z mnoha našich akcí nemáme zpětnou vazbu. Pokud však přijde, jsme za ni nesmírně rádi. A v této rubrice jich pár máte:

Vážená paní ředitelko,
moc rád bych Vám touto cestou ještě jednou poděkoval za vystoupení Vašich děvčat na naší akci tuto sobotu, 19. května na Karlštejně. Děvčata vše zvládla s glancem, přirozeně, profesionálně. Holky nevěděly, co je čeká, a přesto byl výsledek dokonalý. Senzační byla domluva s paní učitelkou Fábryovou, vše klaplo přesně jak mělo, bez dlouhého žvanění a ověřování. S takovými lidmi je radost spolupracovat.

.....

Vážená paní ředitelko, ze své praxe moc dobře vím, že pochvala za dobře odvedenou práci je sama o sobě i velkou odměnou a dobrou motivací pro další práci. Dovolil bych si Vás proto požádat, abyste naše poděkování i pochvalu tlumočila vhodným způsobem na půdě Vaší školy jak paní učitelce, tak i jednotlivým děvčatům. Pokud vše půjde dle našich představ, požádali bychom o Vaše vystoupení i příští rok, již s dostatečným předstihem a navrženým scénářem. Přeji Vám hodně úspěchů a ještě jednou upřímně děkuji.
S přátelským pozdravem Jiří Geissler

PS: Jako vždy byl koncert skvělý a vím, co obnáší vše zrealizovat. Máte skvělý tým a děti jsou moc šikovní. Těším se na další vystoupení i u nás při vernisážích. A dnes máte navíc pěkné počasí na Jazz Fest.

.....

Dobrý večer, ještě jednou musím vyjádřit dík a respekt před tím, co jste v podstatě za víkend dokázaly 🙌❤️ bylo to moc pěkné odpoledne a věřím, že holky z toho měly také radost. Klidně můžete každý rok dělat rozhlasovou hru. Evidentně to zvládáte i jen přes víkend 😊 hezký večer a velké díky za děti ❤️ PS: sušenky, košíčky i bábovka byly výborné 😊 Benešová

.....

Hezký večer, rozhlasová hra je nádherná...děvčata, hudba, zvuky, tichá místa...navíc děj ze života, opravdu krásné. Je až neuvěřitelné, že jste to dokázala společně s děvčaty vytvořit v ZUŠ za víkend. Moc děkuji za zážitek do sbírky a smekám pomyslný klobouk. Bednarová

.....

Moc se Vám to povedlo, úžasný zážitek a já byla dojatá Varvarjuk

.....

Dobrý den, paní ředitelko, 7.11.2024

musím poděkovat za včerejší nádherné vystoupení dětí z dramatického oboru vedené paní učitelkou Bibi. Skvěle zvolené téma, které všechny návštěvníky (a že jich přišlo 62) naladilo na nadcházející adventní dobu. Prostě děti byly úžasné a musím říci, že spousta z nás byla dojata. Je vidět, že to paní učitelka s dětmi umí. Tak ji i děti, prosím za nás ještě jednou pochvalte a náležitě oceňte 😊, náš potlesk a čokoláda je tentokrát vážně malý bonus.

.....

Vážená paní ředitelko,

dnes jsme byli se žáky naší základní školy na vystoupení Vašich „umělců“ a chtěli bychom Vám a všem, kteří se na vystoupení podíleli velmi poděkovat za nevšední zážitek. Představení nadchlo nejen paní učitelky, ale i naše žáky. Pro mě jako učitelku to byl opravdu velký kulturní zážitek, na který budu dlouho vzpomínat.

Velmi děkuji.

S pozdravem Jana Karasová, ZŠ P. Bezruče.

.....

Dobrý den, chtěla jsem vám moc poděkovat za nádherný zážitek z vašeho výchovného koncertu pro děti ze škol. Účastnila jsem se hned 1. vystoupení, které bylo úžasné a nadchlo nejen děti (ty se po zatažení opony dožadovaly přídávku), ale dojalo i přítomné pedagogy, mnohým (i mně) ukápala slza dojetím. Tvůrcům pořadu, který mi připomínal dříve Televariety, patří obrovský obdiv a dík za to, co vše s dětmi dokázali. Ty byly samozřejmě úžasné. Domnívám se, že řada rodičů by ráda viděla své děti, jak jsou šikovné. Doporučovala bych zopakovat koncert (pořad) i pro veřejnost. Bylo to opravdu skvělé!

S velkým díkem a obdivem

Zdena Venclíčková Baranniková

.....

Dobrý den,

moc děkujeme za spolupráci s námi, pravidelná a oblíbená vystoupení a tvoření u nás v Domově, ale tentokrát také po dvou letech přestávky za krásné předtančení na našem plese v Lidovém domě minulou sobotu!

Tanečnice pod vedením paní Fábryové skutečně krásně zahájily ples!

s pozdravem

Petr Antoni

.....

Vážené pedagožky/ pedagogové,

rádi bychom vám poděkovali za vaši účast na koncertu věnovaném tvorbě letošního jubilanta Jaroslava Krčka. Vaše vystoupení byla výjimečná a přispěla k nezapomenutelné atmosféře. Jako ohlédnutí za koncertem vám posíláme následující: Ještě jednou vám děkujeme za vaši energii a nasazení. Velmi si vážíme vaší spolupráce a těšíme se na setkání při dalších rozhlasových akcích.

S přáním hezkého dne, Julie Šimková

 Český rozhlas

.....

Náš každoroční kalendář, který sestavuje výtvarný obor, byl také inspirován výročím. Zde máte malou ukázkou :

Petr Krupka, 13 let

Vítězslava Koprdeňová - Zuzana Kalková, 17 let

Ladislav Šimek, 19 let

leden - únor

2025

leden	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
únor	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28			

Tereza Kopečková, 15 let

Vojtěch Šelemb, 10 let

Zuzana Štávková, 15 let

Klára Štávková, 13 let

Bedřich Smetana - Natalia Baševová, 14 let

Magdalena Havlová, 14 let

Kateřina Sudarová, 11 let

březen - duben

2025

březen	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
duben	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	

Akce:

Všechny akce, konané v kalendářním roce 2025, byly také pod hlavičkou našeho výročí.

Na všech akcích se objevilo i speciální logo, které je na přední straně, a které vzniklo v soutěži výtvarného oboru. Toto logo navrhla naše žákyně Natálie Bašeová, která v soutěži získala 1. místo.

Akcí bylo opravdu mnoho, jejich výčet by zabral opravdu velkou plochu, tak zmíníme alespoň ty větší.

28. ledna	Z pohádky do pohádky	– na žádost veřejnosti reprízovaný výchovný pořad pro děti, tentokrát v 17.00 hod., aby na něj mohli přijít i rodiče v MěD
5. února	Koncert vítězů školního kola soutěží ZUŠ	– sál školy
6. února	Masopust	- rej masek na zahradě školy
26. února	Okresní kolo soutěží ZUŠ	- organizovala naše škola v prostorách školy
25. března	Koncert učitelů	- sál školy
29. dubna	Den tance	- celorepubliková akce, kterou pro náš region organizuje naše škola a kterého se účastní různé organizace, pro které je tanec formou komunikace a sdělování emocí.
6. května	Výstava VO „Dobrou chuť“	- ve Sladovně v Žatci výstava prací žáků VO, která trvala do 30. června
19. května	Závěrečný koncert žáků ZUŠ	- MěD – zapojen= žáků ze všech vyučovaných oborů.
21. května	Vyhlášení vítězů soutěže VO pro MŠ	– organizujeme tuto soutěž pro děti z MŠ, které posílají své práce k nám do ZUŠ a my je vyhodnocujeme a předáváme drobné dárky. Je to spolupráce s MŠ v regionu, podpora kreativity a zájmu o umělecké vzdělávání.
23. května	Jarní sborový koncert	- koncert pěveckých sborů v kapucínském klášteře
28. května	2. ročník Popfest	- v letním kině soutěžní festival souborů ze ZUŠ
7. června	Den otevřených dveří	- celodenní oslava výročí v prostorách školy a zahrady
24. června	Koncert před prázdninami	- radnice Žatec, prezentace žáků hudebního oboru.

Jak bylo řečeno, akcí bylo mnoho, proběhla řada žákovských koncertů, třídních přehrávek jednotlivých vyučujících HO, absolventské koncerty, z nichž mnohé byly recitály žáků, kteří si o to požádali, a koncert měli ve své režii. Dále to byla řada vystoupení v Domově seniorů v Žatci, na vernisážích výstav Regionálního muzea v Žatci a na akcích pořádaných jinými organizacemi.

V našem významném roce máme také úspěšné žáky, kteří se svým uměním dostali do národních kol:

Barbora Wagnerová – národní kolo soutěže ZUŠ ve hře na příčnou flétnu (vyučující Kateřina Bambousová)

David Florián - národní kolo soutěže ZUŠ ve hře na bicí nástroje (vyučující Jan Valenta)

Bicí soubor (Lóška, Skalický, Svoboda, Musil, Kadlec) - - národní kolo soutěže ZUŠ ve hře na bicí nástroje (vyučující Jan Valenta)

Štěpán Kovář - národní kolo Wolkrův Prostějov – recitace – (vyučující Alžběta Urbancová)

Den otevřených dveří ...

Následující dvě strany tvoří program Dne otevřených dveří.

Pedagogický sbor se každým rokem maličko obměňuje, a tak nesmíme opomenout, že v září 2025, tedy stále ještě v roce oslav našeho výročí, dostal pedagogický sbor novou kolegyni Olgu Šelembovou, která začala vyučovat hru na violoncello a která tedy v seznamu pedagogických pracovníků není.

ZAHRADA

Základní umělecká škola Žatec, okres Louny 1880 - 2025

SÁL

- 10.00 - 10.30 Q5, zahájení, Schola ludus
10.30 - 10.50 Falling guitars
11.10 - 11.30 Žáci TO ze třídy I. Fábryové
11.50 - 12.10 Jamers Lupuli soubor ze třídy J. Imbra
12.40 - 13.00 Q6 - žatečtí trubači, absolventi
L. Růžičky
14.05 - 14.20 Soubory bicích nástrojů J. Valenty
a P. Weinelta
16.00 - 16.15 L.+ T. Impellizzeri
16.30 - 16.40 Žáci TO ze třídy L. Turkové
16.50 - 17.10 Parpel band
17.30 - 17.50 Stolní společnost
18.10 - 18.30 The Little bit Band
18.30 Free band

UČEBNA LDO

- 10.30 - 10.45 Představení pro Scholu ludus
divadlo Malej mazec B. Marešové
13.15 - 13.45 Vystoupení LDO ze třídy B. Marešové
15.10 - 15.40 Vystoupení LDO ze třídy A. Urbancové

Nabízíme vzdělávání v oboru hudebním, výtvarném, tanečním a literárně dramatickém. Vychováváme kreativní osobnosti, schopné samostatné práce, propojujeme obory, žánry, přístupy i technologie.

Seznam zaměstnanců

Vedení školy:

Ředitelka školy: Marešová Irena, Bc.
Zástupkyně ředitele: Urbancová Alžběta, MgA.

Bambousová Kateřina, DiS.
Bednářová Jana
Brdička Pavel
Fábryová Ivana
Imbr Jiří
Impellizzeri Lucie, DiS.
Impellizzeri Tomáš
Jirásková Jaroslava
Karpíšková Anna
Knoblauch Erich, Mgr.
Knoblauchová Eva, Mgr.
Kopecká Veronika
Kranda Jan, Mgr.
Kšandová Petra, Bc.
Kubicová Petra, Mgr.
Kubík Milan, Mgr.
Marešová Bibi
Mašková Barbora, DiS.
Mocková Marie
Musil Aleš, Mgr.

Musilová Klára, DiS.
Mynaříková Iveta, Mgr.
Olivíková Romana, Mgr.
Polcarová Ester, MgA.
Pošmurný Vít, DiS.
Procházka Jakub
Ptáčková Iveta
Reblová Klára, Bc., DiS.
Růžička Libor
Růžičková Zuzana, DiS.
Sadílková Aneta
Šprláková-Puková V., DiS.
Štichová Simona, Mgr.
Talaváňová Zuzana, Mgr.
Turková Lenka
Ulrich Josef, DiS.
Valenta Jan, DiS.
Višková Michaela, Mgr.
Weinelt Pavel, DiS.

Učebny otevřeny do 16.00 hodin.

- 11.00 - 11.15 R. Krula, fagot
12.10 - 12.40 LDO ze třídy V. Kopecké
13.45 - 14.05 TrioTones
14.35 - 14.50 Žáci tanečního oboru
15.40 - 16.00 El. kytary J. Mareš - Z. Ptáček
16.15 - 16.35 R. Žočková
17.10 - 17.30 Absolventi TO I. Fábryové
17.50 - 18.10 Žatecký příležitostní sbor

SBOROVÁ UČEBNA

- 10.50 - 11.10 Vystoupení houslové třídy
V. Posmurného
11.30 - 11.45 Žáci K. Bambousové a J. Krandy
13.00 - 13.15 J. Ulrich a F. Ulrich
14.20 - 14.35 Soubor Origami J. Jiráskové
14.50 - 15.10 Žáci ze třídy A. Musila
16.35 - 16.50 K. Bambousová a M. Vyskočil

Literárně dramatický obor nabízí výuku ve studijním zaměření dramatická tvorba a herectví.

Pestré a rozmanité činnosti tohoto oboru připravují do života žáky jako silné osobnosti, které se nebojí vyslovit svůj názor, jsou fundovaní v mluveném slově a není pro ně problém veřejné vystoupení.

V hudebním oboru nabízíme výuku hry na klavír, klávesy, akordeon, kytaru, elektrickou a basovou kytaru, housle, violu, bicí nástroje, zobcovou a příčnou flétnu, klarinet, saxofon, trubku, trombon a výuku sólového a sborového zpěvu. Pro děti předškolního věku nabízíme výuku Scholy ludus.

Výtvarný obor nabízí mimo studijního zaměření výtvarná výchova také zaměření na keramiku a grafiku. Děti kreslí,

malují, modelují a vyrábějí z různých materiálů. Setkávají se s různými výtvarnými technikami, které jim umožní vyjádřit jejich pocity, nálady a prožitky.

Taneční obor nabízí základy současného, moderního a lidového tance, scénický tanec a tanec s hůlkou. Jednotlivé pohybové aktivity rozvíjí jedince po stránce tělesné i duševní a napomáhají ke schopnosti vyjádření hudby, děje i svých pocitů.

**Základní umělecká škola Žatec,
okres Louny**

145

Žatec

Ten, kdo má rád výzvy, může v životě dokázat neobyčejné věci.

Sri Chinmoy

Projekt:

Nejen s minulostí, ale i se současností a budoucností se návštěvníci našeho výročí mohli seznámit. Informační panel nám daroval náš zřizovatel Město Žatec. Je na něm zveřejněna vizualizace rozšíření výukových prostor naší školy.

ROZŠÍŘENÍ VÝUKOVÝCH PROSTOR ZÁKLADNÍ UMĚLECKÉ ŠKOLY V ŽATCI

HISTORIE A SOUČASNOST BUDOVY

Původní umístění budovy hudební školy v Žatci bylo v Husovské ulici. V roce 1973 byla výuka přemístěna do budovy ve Studentské ulici s čp. 1030. Škola poté dostala k dispozici v roce 1993 ještě sousední budovu čp. 1134, ve které probíhá výuka i v současné době.

NOVÉ VÝUKOVÉ PROSTORY

Dlouhodobě nedostatečná kapacita výukových prostor ZUŠ Žatec vyvolávala potřebu jejich dalšího rozšíření. Požadavky se zejména týkaly rozšíření prostor pro dramatické a taneční obory. Uvalnění budovy bývalé uhelné kotelný nabídl možnost situovat potřebné prostory v bezprostřední blízkosti školy a s vazbou na nedávce základní a střední školní areály.

Řešený objekt provozně souvisí se školní budovou (ZUŠ). Nebude s ní však stavebně propojen žádným spojovacím segmentem, protože charakter využití umožňuje samostatný provoz jak v případě výuky, tak i v době žákovských představení. Vnitřní prostory mohou být využívány i širší veřejností, a tak samostatný vstup bude spíše provozním přínosem. Nové učební prostory v objektu bývalé kotelný budou se stávající budovou ZUŠ propojeny novým veřejným prostorem vybaveným mobiliářem a veřejným osvětlením. Nově vzniklé designové řešení průchozího atrium nabídne možnost pohybu žáků a rodičů před zahájením výuky i po jejím skončení. Vstup do budovy ZUŠ je možno uvažovat i z křižové zóny jižní zahrady (odstranění kolize současného vstupu s rušnou Studentskou ulicí). Celková rekonstrukce objektu včetně nové nástavby respektuje původní charakter okolitého zastavěného území. Nedostává se tak do kolize s požadavky Územního plánu města a nárazníkovou zónou památkově chráněných území města zapsaných na Seznamu světového dědictví UNESCO.

Investor: Město Žatec
Projektant: Designprojekt, s.r.o.

Fotografie ze Dne otevřených dveří:

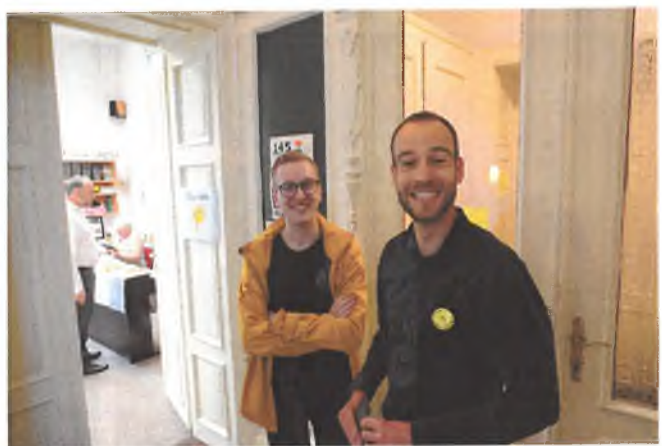

Na dalších stránkách si můžete přečíst reakce návštěvníků Dne otevřených dveří, které máme v kronice:

představení Sněpělka - 12:10

VLK MELČA
Prince Leopold

Helga ♥

Lavské ♥
láška je slávi

iana

♥ Sněpělka ♥

ZRCADLO OZDAR

Královna
Ofélie I.

Dobrá královna
Vlka II.

88

Milujte se a množte se! ♥

Vynikající, mákovaná, ale
pečená ahoj. Děkuji. Z

Trpaslík 1; 2; 3;
4; 5; 6; 7

They
Them

Zdravím vás všechny!

AM

MOC SE MI TO TADY LÍBÍ

Jonášek Vencou z TEPLIC

Přejeme mnoho sil a
úspěchů a šikovných, nadaných
žáků i do dalších let!

♥ Vencouroví (Teplice)

Jaroslav + Karel +

ADÁMI

K +

Jonášek

BAJA a STANDÍK

WTF

Ahoj lidi :) Ahojda

Ahojky ♥

Janča
Kučerová

Přijímám akce, na které jsem se mohla
znovu setkat s učiteli ŽUS
a hlavně s p. uč. Bednářovou.

Všechny milé vzpomínky jsem si
znovu připomněla v "mé"
učebně klavíru.

Stále ráda vzpomínám.

Janča Hlaváková (Třebalová) 1994-2001

Šel jsem, mile přemýšlím. Děti se vypravila,
šel jsem přemýšlet do školy a dělat
vám se pracovat. Děti se
mnoho dobře - smekla. J. Havel

AHOJ JSEM ANITKA A CHODÍM
NA TANCOVÁNÍ ♥

ahoj jsem

Beal a chodím na

tančování a keramiku ♥

MÁME VÁS RÁDI

Chodila jsem do ZŠKY od základní po
ukončení střední školy. navštěvovala jsem
třídou pana učitele Husila (hra na klavír a
flétnu), na keramiku k paní učitelce Polcarové.
Ráda na léta v ZŠKY vzpomínám.

Aneta Ptáčková
(Přádková)

Jsem nadšený, jak vše vypadá, a
přijíždí, aby i nadále vzhledem pod vedením,
které máme tu čest znát osobně. 1/11

JÁ VÁS MÁM RÁDA ŽE SE JÁŤ

VELKÝ DÍK A POKLONA VŠEM PEDAGOGŮM
ZA JEJICH ÚSILÍ. DĚKUJI ZA VŠE, CO PRO DĚTI
DĚLÁTE.
Hručkota'

D'!!!

Judy*

Flora

Byli jsme tu,
Kat a Mila

čas je místo kde můžeme
vypnout a být předešlí

EG

LÍBÍSEMÍTO TADY. ♥

KAJA, EMMA A O

Děle to skutečně a moc
se udu leť vaše práce a
výsledky, kterýčl. Vaši spolupracovníci
dostávají?

GRATULACE

Krás! ✓

LSV ⇒ ZVS

muzikantsky

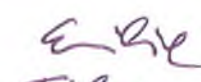
roste do
krásy !!!

zhoršily

Krásně se chová

Jsem nadšená - krásně!!!
- (upravenou školou -
nášim hudebním vystoupením -
nádhernou atmosférou... Super!!!
(a plus bylo, že jsem nachodila svůj denní
seniorský limit kroků 😊)

Díky moc!!! Přejte další úspěchy
a snad někdy na dalších akcích

NA VIDĚNOU a SLYŠENO.

Emilia Budíčková

SPOUSTY LET V ZUŠ PRO MĚ
ZNAMENALO MEŠEN ROZVOJ TALENT
ALE I CESTU PLNOU INSPIRACI
TRPĚLIVÝCH UČITEKŮ A RADOST
Z UMĚNÍ! ♡

Zuš je jedno z mých nejoblíbenějších míst. Ráda
jsem tu opouštěla přátel a učitelů. Je tu krásně a
budu i nadále pokračovat tam, kde to miluji - tedy
v naší ZUŠ. ♡

Katka
Hlaváčková

Ať už já jsem krásná a chodím na klavír
a na tanec... možná budu chodit na zpívání

♡
ZUŠ je můj domov

Darka ♡ ♡ ♡

Elis - jsem ta nejlepší DRAMA Queen
-Kana

vžil jsem to a sem veselá, sem ráda
a vy paní učitelky buďte rádi
mám vás ráda. ♡ ZUŠ

BFF

Anioka

Terka ♡ ♡
Nguyen ♡

Nguyen ♡

D

Kay

Výborná práce, pokračujte v tom, co děláte -
děláte to dobře!!

Míša

Seigensová

Hejrní (Kadlín)

Jitka (Kouřil)

MOC MOC GRATULUJEME A DĚKUJEME,
ŽE JSTE!!♡

Boj

Moc a moc, Děťky!

La krásně posílá, děm.

Byla jsem zde. Druhá práce!

Byla mi zde moc práce, m/ro

Hejrní (Kadlín)

NEJ VÍČ JSEM LÍBĚLI DIVADLA
HLAVNĚ STÍM PRINCEM JAK ŘÍKAL: " TO JE
HEZKÝ " BYLO TO SUPER. A STÍM
I IČÁKEM TO BYLO TAKY DOBRÝ,

TAM JSEM NEJVÍČ LÍBLO
JAK DĚLALI VTÍRY "POD PRSENKA"
A JEŠTE ŽE MOJE BABICKA
HRALA NA KLAVÍR A MATINKA
ZPÍVALA. DĚKUJI !!

Fila Parpel
silný, zdatný člověk bez
hudby není člověkem, jak
má být.

Anička Krivská

~~DC~~

Pepa Kvinta

V letošním roce si jej ještě jednou připomeneme výročí 145 let od vzniku školy na akci, která bude mít zvláštní atmosféru. Nazvali jsme ji Vánoční zahrada, bude se konat 17.12.2025 a představí se vám na ní všechny obory naší školy. Chtěli bychom, aby byla naplněna sváteční a přátelskou atmosférou, hudbou, slovem, tancem, barvami, světýlky a abyste nezmrzli, dostanete do rukou teplý čaj a něco dobrého na zub.

